

IV. tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«)

V. tilsidesættelse af artikel 34 og 35 TEUF og

VI. tilsidesættelse af artikel 1, 7 og 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3.4.2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (EUT L 127, s. 1).

Sag anlagt den 4. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Portugal

(Sag C-170/17)

(2017/C 161/20)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved N. Yerrell og P. Costa de Oliveira, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 7, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF ⁽¹⁾ af 20. december 2006 om kørekort, idet den har udstedt specielle nationale kørekort med henblik på køretøjer i den harmoniserede kategori AM.
- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 5, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort, idet den ikke har sikret, at personen er indehaver af kun ét kørekort.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

For så vidt angår de forpligtelser, der påhviler Den Portugisiske Republik i henhold til direktivets artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 7, stk. 2, litra a), samt artikel 7, stk. 5, litra b), er det Kommissionens opfattelse, at Den Portugisiske Republik ikke har vedtaget de nødvendige foranstaltninger inden for den frist, der blev fastsat i den begrundede udtalelse. Desuden har de portugisiske myndigheder selv anerkendt, at de ikke har truffet de nævnte foranstaltninger, idet de i skrivelse af 15. december 2016 har oplyst, at de agter, at vedtage de nødvendige lovændringer.

⁽¹⁾ EUT 2006, L 403, s. 18.

Appel iværksat den 5. april 2017 af Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 17. februar 2017 i sag T-40/15, ASPLA og Armando Álvarez mod Den Europæiske Union

(Sag C-174/17 P)

(2017/C 161/21)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol (ved J. Inghelram, Á.M. Almendros Manzano og P. Giusta, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA), Armando Álvarez S.A. og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 1 i den appellerede doms konklusion ophæves.
- Den af ASPLA og Armando Álvarez i første instans nedlagte påstand om tilkendelse af et beløb på 3 495 038,66 EUR i erstatning for den skade, som de har anført, at de er blevet påført som følge af manglende iagttagelse af en rimelig sagsbehandlingstid, forkastes som ugrundet.
- ASPLA og Armando Álvarez tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Det første appelanbringende vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af begrebet årsagsforbindelse, idet Retten fastslog, at den manglende iagttagelse af en rimelig sagsbehandlingstid udgjorde den afgørende grund til den angivelige materielle skade, som består i betaling af udgifter til en bankgaranti, til trods for, at det følger af fast retspraksis, at den afgørende grund til betaling af disse omkostninger er en virksomheds eget valg om ikke at betale en bøde under sagen for Unionens retsinstanser.
2. Det andet appelanbringende vedrørende en retlig fejl ved fortolkningen af begrebet skade, idet Retten ikke på den angivelige materielle skade, der fulgte af betalingen af udgifter til en bankgaranti, anvendte det samme krav, som den pålagde i forbindelse med den angivelige materielle skade, der fulgte af betalingen af renter af bødebøbeløbet, dvs. den omstændighed, at sagsøgerne i første instans skulle godtgøre, at den økonomiske byrde, der fulgte af førnævnte betaling, var højere end del fordel, som de kunne opnå ved en manglende betaling af bøden.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. februar 2017 — X mod Presidenza del Consiglio dei Ministri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale civile di Roma — Italien)

(Sag C-167/15) ⁽¹⁾

(2017/C 161/22)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 10. marts 2017 — Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA mod Banco Santander Totta SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal)

(Sag C-136/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/23)

Processprog: portugisisk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 10.5.2016.